

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Страсбург, 14 ноември 2018 г.
(OR. en)

2018/0066 (COD)
LEX 1840

PE-CONS 50/1/18
REV 1

CODIF 18
VISA 175
CODEC 1205

РЕГЛАМЕНТ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ТРЕТИТЕ СТРАНИ,
ЧИИТО ГРАЖДАНИ ТРЯБВА ДА ПРИТЕЖАВАТ ВИЗА,
КОГАТО ПРЕМИНАВАТ ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ,
КАКТО И ТЕЗИ, ЧИИТО ГРАЖДАНИ
СА ОСВОБОДЕНИ ОТ ТОВА ИЗИСКВАНЕ
(КОДИФИЦИРАН ТЕКСТ)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 ноември 2018 година

**за определяне на третите страни, чиито граждани
трябва да притежават виза, когато преминават външните граници,
както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване**

(кодифициран текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура¹,

¹ Позиция на Европейския парламент от 2 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 ноември 2018 г.

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета¹ е бил неколkokратно и съществено изменян². С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Настоящият регламент предвижда пълно хармонизиране по отношение на третите страни, към чиито граждани има изискване за притежаване на виза при преминаване на външните граници на държавите членки (наричано по-нататък „изискването за виза“) и на тези, чиито граждани са освободени от това изискване.
- (3) Определянето на третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от това изискване, следва да се извършва за всеки отделен случай, въз основа на внимателна оценка при спазване на множество критерии. Тази оценка следва да се извършва периодично и би могла да води до законодателни предложения за изменение на приложение I към настоящия регламент, което съдържа списък на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки, и на приложение II към настоящия регламент, което съдържа списък на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки за престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, без да се засяга възможността в тези приложения да се въвеждат конкретни изменения за отделни страни при наличието на особени обстоятелства, например вследствие на либерализиране на визовия режим или като крайна последица от временно спиране на прилагането на освобождаването от изискването за виза (наричано по-нататък „свобождаването от виза“).

¹ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

² Виж приложение III.

- (4) Съставът на списъците на трети страни в приложения I и II следва да бъде и да продължи да бъде в съответствие с критериите, предвидени в настоящия регламент. Вписванията за някои трети страни, във връзка с които положението спрямо тези критерии се е променило, следва да бъдат прехвърлени от едното приложение в другото.
- (5) Развитието на международното право, което води до промяна в статуса или наименованието на някои държави или образувания, следва да намери отражение в приложения I и II.
- (6) Тъй като Споразумението за Европейското икономическо пространство¹ освобождава от изискването за виза гражданите на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия, тези страни следва да не бъдат включени в списъка в приложение II.
- (7) Като се има предвид, че споразумението за свободно движение на хора², сключено между, от една страна, Европейската общност и нейните държави членки, и от друга, Конфедерация Швейцария предвижда свободното придвижване и освобождаването от визи за гражданите на Швейцария и на държавите членки, Швейцария следва да не бъде включена в списъка в приложение II.

¹ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

² ОВ L 114, 30.4.2002 г., стр. 6.

- (8) По отношение на лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство, без да се накърняват задълженията по силата на международните споразумения, сключени от държавите членки, и по-специално Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., решението по отношение на изискването за виза или освобождаването от това изискване следва да се основава на третата страна, в която пребивават тези лица и която им е издала документи за пътуване. Въпреки това с оглед различията в националното право, което се прилага към лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство, държавите членки следва да могат да вземат решение дали тези категории лица следва да бъдат освободени от изискването за виза, когато третата страна, в която пребивават тези лица, и която им е издала документите за пътуване е трета страна, чиито граждани са освободени от изискването за виза.
- (9) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета¹ следва да бъде предвидено освобождаване от изискване за виза за притежателите на разрешително за местен граничен трафик.
- (10) За държавите членки следва да бъде възможно да предвидят освобождаване от изискване за виза за притежателите на някои паспорти, различни от обикновени паспорти.
- (11) В специфични случаи, когато е оправдано прилагането на специални визови правила, за държавите членки следва да бъде възможно да освобождават определени категории лица от изискване за виза или да им го налагат в съответствие с публичното международно право или обичай.

¹ Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (12) За държавите членки следва да бъде възможно да освобождават от изискване за виза лица с признат статут на бежанци, всички лица без гражданство, както тези, обхванати от Конвенцията на Обединените нации за статута на апатридите от 28 септември 1954 г., така и тези, които не попадат в обхвата на същата конвенция, както и учениците, които са на училищна екскурзия, когато лицата от тези категории пребивават в трета страна, включена в списъка в приложение II към настоящия регламент.
- (13) Договореностите, регулиращи освобождаванията от изискване за виза, следва да отразяват напълно действителните практики. Някои държави членки предоставят освобождаване от изискване за виза на граждани на трети страни, включени в списъка на трети страни, чиито граждани трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки, и които са членове на въоръжените сили, пътуващи по въпроси, свързани с Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) или с Партньорство за мир. С оглед на правната сигурност, когато тези освобождавания се основават на международни задължения извън правото на Съюза, те следва да бъдат посочени в настоящия регламент.
- (14) Пълната визова реципрочност е цел, която Съюзът следва да преследва активно в своите отношения с трети страни, като по този начин допринася за подобряване на авторитета и последователността на външната политика на Съюза.

- (15) Следва да бъде предвиден механизъм на Съюза, който да позволи прилагането на принципа за реципрочност, ако някоя от третите страни, които са включени в списъка в приложение II, реши да въведе изискване за виза за гражданите на една или повече държави членки. Този механизъм следва да предвижда отговор на Съюза като акт на солидарност, ако такава трета страна прилага изискване за виза за гражданите на поне една държава членка.
- (16) При получаване на нотификация от държава членка, че дадена трета страна, включена в списъка в приложение II, прилага изискване за виза за гражданите на тази държава членка, всички държави членки следва да реагират колективно, като по този начин изразят реакцията на Съюза в ситуация, която засяга Съюза като цяло и подлага неговите граждани на различно третиране.

- (17) За да се осигури подходящото участие на Европейския парламент и на Съвета във втория етап от прилагането на механизма за реципрочност и предвид особено чувствителния политически характер на спирането на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка в приложение II, както и хоризонталните последици за държавите членки, асоциираните към Шенген държави и самия Съюз, по-специално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с определени елементи на механизма за реципрочност. Предоставянето на такова правомощие на Комисията отчита необходимостта от политическо обсъждане на визовата политика на Съюза в Шенгенското пространство. То отразява и нуждата от гарантиране на достатъчно ниво на прозрачност и правна сигурност при прилагането на механизма за реципрочност спрямо всички граждани на съответната трета страна, по-специално чрез съответното временно изменение на приложение II към настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество¹. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

¹ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (18) С настоящия регламент следва да бъде предвиден механизъм за временно спиране на освобождаването от изискването за виза за трета страна, включена в списъка в приложение II, („механизъм за спиране“) при извънредна ситуация, изискваща спешна реакция за преодоляване на трудностите, които изпитва поне една държава членка, и като се вземе предвид цялостното отражение на извънредната ситуация върху Съюза като цяло.
- (19) За да се осигури ефективното прилагане на механизма за спиране и на някои разпоредби на механизма за реципрочност, и по-конкретно, за да се позволи всички имащи отношение фактори и възможните последици от прилагането на тези механизми да бъдат отчетени по подходящ начин, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определянето на категориите граждани на съответната трета страна, които следва да подлежат на временно спиране на освобождаването от изискването за виза в рамките на механизма за реципрочност и на съответната продължителност на това спиране, както и във връзка с механизма за спиране. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹. За приемането на такива актове за изпълнение следва да бъде използвана процедурата по разглеждане.
- (20) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба, която произтича от освобождаване от изискването за виза за краткосрочно пребиваване на граждани на трета страна, когато те представляват заплаха за общественения ред (*ordre public*) и вътрешната сигурност на засегнатата държава членка.

¹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (21) Механизмът за спиране следва да направи възможно за държавите членки да нотифицират обстоятелствата, водещи до евентуално спиране, и за Комисията да задейства механизма за спиране по своя инициатива.
- (22) По-специално, използването на механизма за спиране следва да бъде улеснено чрез съкращаване на референтните периоди и сроковете, позволяващи бърза процедура, а възможните основания за спиране следва да включват отслабване на сътрудничеството по въпросите на обратното приемане, както и значително нарастване на опасностите за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки. По-специално, под посоченото отслабване на сътрудничеството следва да се разбира значителното нарастване на дела на отхвърлените молби за обратно приемане, включително на граждани на трети страни, преминали транзитно през съответната трета страна, в случай че споразумението за обратно приемане, сключено между Съюза или държава членка и тази трета страна, предвижда такова задължение за обратно приемане. Комисията следва също така да може да задейства механизма за спиране, в случай че трета страна не сътрудничи за обратното приемане, по-специално когато има сключено споразумение за обратно приемане между съответната трета страна и Съюза.
- (23) За целите на механизма за спиране значително нарастване означава нарастване, което надвишава прага от 50 %. То би могло да означава и по-малко нарастване, ако Комисията счете, че то е приложимо за конкретния случай, за който съответната държава членка е изпратила нотификация.
- (24) За целите на механизма за спиране нисък процент на признаване означава процент на признаване на молбите за убежище около 3 или 4 %. То би могло да означава и по-висок процент на признаване, ако Комисията счете, че това е приложимо за конкретния случай, за който съответната държава членка е изпратила нотификация.

- (25) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба с освобождаването от изискването за виза, когато то води до увеличаване на миграционния натиск, произтичащ, например, от нарастване на неоснователните молби за убежище, и когато води до неоснователни молби за разрешения за пребиваване.
- (26) За да се гарантира, че специфичните изисквания, които се използват за оценка на целесъобразността от освобождаване от изискването за виза, предоставено в резултат на успешното приключване на диалога за либерализиране на визовия режим, продължават да се спазват във времето, Комисията следва да наблюдава положението в съответната трета страна. Комисията следва да обърне специално внимание на положението на правата на човека в съответните трети страни.
- (27) Комисията следва да докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно, за срок от седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим с конкретна трета страна, и след това, винаги когато Комисията счете за необходимо, или по искане на Европейския парламент или на Съвета.
- (28) Преди да вземе решение за временно спиране на освобождаването от изискването за виза за граждани на трета страна, Комисията следва да вземе предвид положението на правата на човека в тази трета страна и евентуалните последици от спирането на освобождаването от изискването за виза в тази ситуация.

- (29) Спирането на освобождаването от изискването за виза с акт за изпълнение следва да обхваща определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване и, когато е подходящо, допълнителни критерии, като например лица, пътуващи за първи път до територията на държавите членки. В акта за изпълнение следва да бъдат определени категориите граждани, за които следва да се прилага спирането, като се вземат предвид специфичните обстоятелства, за които е изпратена нотификация от една или няколко държави членки или които са докладвани от Комисията, както и принципът на пропорционалност.
- (30) За да се гарантира подходящо включване на Европейския парламент и на Съвета в прилагането на механизма за спиране, като се има предвид политически чувствителният характер на дадено спиране на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка в приложение II към настоящия регламент, както и хоризонталните последици за държавите членки и самия Съюз, и по-специално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с временното спиране на освобождаването от изискване за виза за гражданите на съответните трети страни. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2006 г. за по-добро законотворчество. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (31) С оглед на това да се гарантира, че визовият режим се управлява открито и че потенциално заинтересованите лица са информирани, държавите членки следва да съобщават на Комисията и на останалите държави членки мерките, които предприемат по силата на настоящия регламент. По същите причини тази информация също така следва да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (32) Условието за влизането на територията на държавите членки или издаването на визи не следва да засягат правилата относно признаването на валидността на документите за пътуване.
- (33) В съответствие с принципа за пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз, приемането на регламент, с който да се направи списък на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване, е както необходимо, така и подходящо, за да се гарантира, че общата визова политика действа ефективно.
- (34) Настоящият регламент следва да не засяга прилагането на международни споразумения, сключени от Европейската общност преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 539/2001, които пораждат необходимостта от дерогация от общата визова политика, като се взема предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

- (35) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета².
- (36) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген³, които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета⁴.

¹ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

² Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

³ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁴ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

- (37) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията от правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета².

¹ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

² Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

- (38) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета¹; следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (39) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета²; следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

² Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

Член 1

Настоящият регламент определя третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от това изискване въз основа на оценка за всеки отделен случай на множество критерии, които се отнасят, *inter alia*, до незаконната имиграция, обществения ред и сигурност, икономическите ползи, по-специално в областта на туризма и външната търговия, и външните отношения на Съюза със съответните трети страни, и които включват по-специално съображения, свързани с правата на човека и основните свободи, както и последиците за регионалната съгласуваност и реципрочност.

Член 2

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹.

Член 3

1. Гражданите на третите страни, посочени в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки.

¹ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

2. Без да се засягат изискванията, произтичащи от Европейското споразумение за отмяна на визите за бежанците на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки, ако третата страна, в която те пребивават и която им е издала документ за пътуване, е трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент.

Член 4

1. Гражданите на третите страни, посочени в приложение II, са освободени от изискването, предвидено в член 3, параграф 1 при престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.
2. Следните лица също така се освобождават от изискване за виза:
 - а) граждани на трети страни, посочени в приложение I към настоящия регламент, които притежават разрешително за местен граничен трафик, издадено от държавите членки по силата на Регламент (ЕО) № 1931/2006, когато тези лица упражняват своето право в контекста на режима за местния граничен трафик;
 - б) ученици, които са граждани на трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент, които пребивават в държава членка, прилагаща Решение 94/795/ПВР на Съвета¹, и които пътуват в контекста на училищна екскурзия като членове на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;

¹ Решение 94/795/ПВР на Съвета от 30 ноември 1994 г. относно съвместно действие, прието от Съвета на основание член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз, по отношение на облекчения при пътуване на ученици от трети страни, които пребивават в държава-членка (ОВ L 327, 19.12.1994 г., стр. 1).

- в) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не притежават националност на нито една държава, които пребивават в държава членка и които притежават документ за пътуване, издаден от същата държава членка.

Член 5

Спрямо гражданите на нови трети страни, които в миналото са били част от третите страни, посочени в приложения I и II, се прилагат съответно членове 3 и 4, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от ДФЕС.

Член 6

1. Държава членка може да допусне изключения от изискването за виза, предвидено в член 3 или от освобождаването от изискването за виза, предвидено в член 4, когато се отнася до:
 - а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти;
 - б) членовете на граждански въздушни и морски екипажи при изпълнение на задълженията им;
 - в) членовете на граждански морски екипажи, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с конвенциите на Международната организация на труда № 108 от 13 май 1958 г. или № 185 от 19 юни 2003 г. или с Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване на Международната морска организация от 9 април 1965 г. при слизване на брега;

- г) членовете на екипажи и членовете на спешни или спасителни мисии в случай на бедствие или авария;
- д) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни вътрешни води;
- е) притежателите на документи за пътуване, издадени от междуправителствени международни организации, в които членува поне една държава членка, или от други образувания, признати от съответната държава членка като субекти на международното право, на служители на тези организации или образувания.

2. Държава членка може да освободи от изискването за виза, предвидено в член 3:

- а) ученик с националност на трета страна, посочена в приложение I, който пребивава в трета страна, посочена в приложение II или в Швейцария и Лихтенщайн, и който пътува в контекста на училищна екскурзия като член на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
- б) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала техния документ за пътуване, е една от третите страни, посочени в приложение II;
- в) членове на въоръжените сили, които пътуват по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир, и притежават заповеди за идентификация и движение, предвидени със Споразумението между страните от Северноатлантическия договор по отношение на статута на техните въоръжени сили от 19 юни 1951 г.;

- г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Обединеното кралство или от Ирландия и признат от съответната държава членка.

- 3. Една държава членка може да допусне изключения от освобождаването от изискването за виза, предвидено в член 4, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

Член 7

Ако трета страна, посочена в приложение II, прилага изискване за виза за граждани на поне една държава членка, се прилагат следните разпоредби:

- а) в срок от 30 дни от въвеждането на изискване за виза от третата страна, засегнатата държава членка нотифицира писмено Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

Тази нотификация:

- i) посочва датата на въвеждане на изискването за виза, както и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася;
- ii) съдържа подробно обяснение на предварителните мерки, които засегнатата държава членка е предприела с оглед на осигуряването на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, както и цялата информация по въпроса.

Информацията относно тази нотификация се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*, като се посочват датата на въвеждане на изискването за виза и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на изискването за виза преди изтичането на срока по първа алинея от настоящата буква, нотификацията не се прави или се оттегля, а информацията не се публикува;

- б) непосредствено след публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и консултирайки се със засегнатата държава членка, Комисията предприема мерки съвместно с органите на въпросната трета страна, по-конкретно в политическата, икономическата и търговската област, за възстановяване или въвеждане на безвизов режим на пътуване и информира незабавно Европейския парламент и Съвета относно тези мерки;
- в) ако в срок от 90 дни от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и независимо от всички мерки, предприети съгласно буква б), третата страна не е отменила изискването за виза, засегнатата държава членка може да поиска от Комисията да спре освобождаването от изискване за виза за определени категории граждани на тази трета страна. Когато дадена държава членка отправя такова искане, тя информира Европейския парламент и Съвета за него;

- г) когато обмисля предприемане на по-нататъшни стъпки в съответствие с букви д), е) или з), Комисията взема под внимание резултата от мерките, предприети от засегнатата държава членка с цел осигуряване на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, мерките, предприети съгласно буква б) и последиците от спирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна;
- д) ако въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, в срок най-късно шест месеца от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и впоследствие на интервали, не по-дълги от шест месеца, като общият период не може да надхвърля датата, на която посоченият в буква е) делегиран акт влиза в сила или на която по него е повдигнато възражение, Комисията:
- и) приема, по искане на засегнатата държава членка или по своя инициатива, акт за изпълнение, с който спира временно освобождаването от изискване за виза за някои категории граждани на съответната трета страна за период до шест месеца. В този акт за изпълнение се определя дата в рамките на 90 дни от влизането му в сила, на която спирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки. При приемането на последващи актове за изпълнение Комисията може да удължи периода на това спиране с допълнителни периоди до шест месеца и може да измени категориите граждани на въпросната трета страна, за които се спира освобождаването от изискването за виза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2. Без да се засяга прилагането на член 6, през периодите на спиране от всички категории граждани на третата страна, посочени в акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки; или

- ii) представя на комитета, посочен в член 11, параграф 1, доклад с оценка на положението, който посочва основанията за решението ѝ да не спира освобождаването от изискването за виза, и уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

В доклада се отчитат всички имащи отношение фактори, като тези, посочени в буква г). Европейският парламент и Съветът могат да проведат политическа дискусия въз основа на този доклад;

- е) ако в срок от 24 месеца от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 10, с който временно спира освобождаването от изискване за виза за срок от 12 месеца за гражданите на тази трета страна. В делегирания акт се определя дата, в срок от 90 дни от влизането му в сила, от която спирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки, и приложение II се изменя по съответния начин. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се спира за тази трета страна и се посочва срокът на това спиране.

От датата, на която спирането на освобождаването от изискване за виза за граждани на въпросната трета страна поражда действие или на която е повдигнато възражение по делегирания акт в съответствие с член 10, параграф 7, престават да действат всеки акт за изпълнение, приет съгласно буква д) от настоящия член по отношение на въпросната трета страна. Когато Комисията представи законодателно предложение, както е посочено в буква з), срокът на спиране на освобождаването от изискване за виза, посочен в първа алинея на настоящата буква, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия, посочена в тази алинея, се изменя съответно.

Без да се засяга прилагането на член 6, през периодите на това спиране от гражданите на третата страна, които са засегнати от делегирания акт, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки;

- ж) всяка последваща нотификация, направена от друга държава членка в съответствие с буква а) относно същата трета страна през периода на прилагане на мерките, приети съгласно букви д) или е) спрямо тази трета страна, се интегрират в текущите процедури без удължаване на крайните срокове или на периодите на прилагане на тези мерки, посочени в тези букви;
- з) ако в срок от шест месеца от влизането в сила на делегирания акт по буква е) въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;
- и) процедурите, посочени в букви д), е) и з), не засягат правото на Комисията да представи по всяко време законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;

- й) ако въпросната трета страна премахне задължението за виза, засегнатата държава членка незабавно нотифицира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Действието на всеки акт за изпълнение или делегиран акт, приет по силата на букви д) или е), по отношение на въпросната трета страна, изтича седем дни след публикуването, посочено в първа алинея на настоящата буква. Когато въпросната трета страна е въвела изискване за виза за гражданите на две или повече държави членки, срокът на действие на акта за изпълнение или на делегирания акт относно тази трета страна изтича седем дни след публикуването на нотификацията относно последната засегната държава членка спрямо чиито граждани е било прилагано изискване за виза от тази трета страна. Бележката под линия, посочена в първата алинея на буква е), се заличава след изтичането на срока на действие на съответния делегиран акт. Информацията за изтичането на срока на действие се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Когато въпросната трета страна отмени изискването за виза без засегнатата държава членка да я е уведомила в съответствие с първа алинея от настоящата буква, по своя инициатива Комисията пристъпва незабавно към публикуването, посочено в същата алинея, като се прилага втора алинея от настоящата буква.

Член 8

1. Чрез дерогация от член 4, освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, се спира временно въз основа на съответните обективни данни в съответствие с настоящия член.
2. Държава членка може да нотифицира Комисията, ако в рамките на период от два месеца, в сравнение със същия период от предходната година или спрямо последните два месеца, предхождащи прилагането на освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, тя се сблъска с едно или повече от следните обстоятелства:
 - а) значително нарастване на броя на гражданите на тази трета страна, на които е отказано влизане или за които е установено, че пребивават на територията на държавата членка, без да имат право;
 - б) значително нарастване на броя на молбите за предоставяне на убежище от граждани на тази трета страна, за която процентът на признаване е нисък;
 - в) отслабване на сътрудничеството за обратното приемане с тази трета страна, подкрепено с адекватни данни, по-специално значително нарастване на процента на отказите на молбите за обратно приемане, подадени от държавата членка до тази трета страна относно граждани на последната, или когато в споразумение за обратно приемане, сключено между Съюза или държавата членка и тази трета страна, това е предвидено за граждани на трети страни, които са преминали транзитно през територията на тази трета страна.

- г) нарастване на рисковете или непосредствената заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки, по-специално значително нарастване на броя на тежките престъпления, свързани с граждани на тази трета страна, подкрепено с обективна, конкретна и относима информация и данни, предоставени от компетентните органи.

Нотификацията, посочена в първа алинея от настоящия параграф, съдържа причините, на които се основава, и включва относима информация и статистически данни, както и подробно обяснение за предварителните мерки, които съответната държава членка е предприела за разрешаване на ситуацията. Съответната държава членка може в своята нотификация да уточни кои категории граждани на съответната трета страна трябва да бъдат включени в обхвата на акт за изпълнение съгласно параграф 6, буква а), като изложи подробно причините за това. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за получаването на такава нотификация.

- 3. Когато Комисията, отчитайки съответните данни, доклади и статистически данни, разполага с конкретна и надеждна информация, че обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), възникват в една или повече държави членки или че тази трета страна не сътрудничи за обратно приемане, по-специално когато е сключено споразумение за обратно приемане между тази трета страна и Съюза, Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета със своя анализ и се прилагат разпоредбите на параграф 6.

За целите на първа алинея, липсата на сътрудничество за обратно приемане може да се състои, например, в следното:

- отхвърля или не обработва своевременно молбите за обратно приемане;
- не издава своевременно документи за пътуване за целите на връщането в сроковете, определени в споразумението за обратно приемане, или не приема европейски документи за пътуване, издадени след изтичането на сроковете, посочени в споразумението; или
- прекратява или спира споразумението за обратно приемане.

4. Комисията наблюдава дали продължават да се спазват специфичните изисквания, които се основават на член 1 и които са използвани за оценка на целесъобразността от либерализиране на визовия режим от третите страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза при влизане на територията на държавите членки в резултат на успешното приключване на диалог за либерализиране на визовия режим, воден между Съюза и съответната трета страна.

Освен това Комисията докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно в продължение на седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим за тази трета страна, и след това, когато Комисията счете това за необходимо или по искане на Европейския парламент или на Съвета. Докладът е насочен към онези трети страни, за които Комисията счита, въз основа на конкретна и надеждна информация, че определени изисквания вече не се изпълняват.

Параграф 6 се прилага, когато докладът на Комисията показва, че едно или повече от специфичните изисквания вече не се изпълняват по отношение на дадена трета страна.

5. Комисията разглежда всяка нотификация, направена съгласно параграф 2, като взема предвид следното:
- а) дали е налице някое от обстоятелствата, посочени в параграф 2;
 - б) броя на държавите членки, засегнати от всяко отделно обстоятелство от посочените в параграф 2;
 - в) цялостното въздействие на обстоятелствата, посочени в параграф 2, върху миграционната обстановка в Съюза, за която свидетелстват данните, предоставени от държавите членки или с които Комисията разполага;
 - г) докладите на европейската гранична и брегова охрана, на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол), или на всяка друга институция, орган, служба или агенция на Съюза или международна организация с компетентност по въпросите, обхванати от настоящия регламент, ако обстоятелствата го изискват в конкретния случай;
 - д) информацията, която съответната държава членка може да е дала в своята нотификация, по отношение на евентуални мерки съгласно параграф 6, буква а);
 - е) въпроса за обществения ред и вътрешната сигурност като цяло, след консултации със съответната държава членка.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за резултатите от проучването си.

6. Когато въз основа на анализа, посочен в параграф 3, на доклада, посочен в параграф 4, или на проучването, посочено в параграф 5, и като взема предвид последиците от спирането на освобождаването от изискването за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки със съответната трета страна, и като същевременно работи в тясно сътрудничество с тази трета страна с цел намирането на алтернативни решения в дългосрочен план, Комисията решава, че е необходимо да се предприемат действия, или когато обикновено мнозинство от държавите членки е нотифицирало Комисията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), се прилагат следните разпоредби:
- а) Комисията приема акт за изпълнение, с който временно спира освобождаването от изискването за виза за гражданите на съответната трета страна за срок от девет месеца. Спирането се прилага за определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване, и когато е целесъобразно, допълнителни критерии. При определяне на това за кои категории се прилага спирането, Комисията, въз основа на наличната информация, включва категории, които са достатъчно големи, за да се допринесе ефективно за справяне с обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 3 и 4 във всеки конкретен случай, като същевременно се спазва принципът на пропорционалност. Комисията приема акта за изпълнение в срок от един месец от:
- і) получаването на нотификацията, посочена в параграф 2;

- ii) уведомяването ѝ за информацията, посочена в параграф 3;
- iii) представянето на доклада, посочен в параграф 4; или
- iv) получаването на нотификацията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), от обикновено мнозинство от държавите членки.

Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2. В него се определя датата, от която спирането на освобождаването от изискването за виза трябва да породи действие.

По време на срока на спирането Комисията установява засилен диалог със съответната трета страна с цел коригиране на въпросните обстоятелства.

- б) Ако обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член, продължават да бъдат налице, най-късно два месеца преди изтичането на деветмесечния срок, посочен в буква а) от настоящия параграф, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 10, с който временно спира прилагането на приложение II за срок от 18 месеца за всички граждани на съответната трета страна. Делегираният акт поражда действие от датата на изтичане на срока на действие на акта за изпълнение, посочен в буква а) от настоящия параграф, и изменя съответно приложение II. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се спира за тази трета страна и се посочва срокът на това спиране.

Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 7, срокът на спиране на освобождаването от изискването за виза, посочен в делегирания акт, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия се изменя съответно.

Без да засяга прилагането на член 6, от гражданите на съответната трета страна се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки по време на срока на спирането.

Държава членка, която в съответствие с член 6 предвижда нови изключения от изискването за виза за определена категория граждани на трета страна, която попада в обхвата на делегирания акт за спиране на освобождаването от изискването за виза, уведомява Комисията за тези мерки в съответствие с член 12.

7. Преди да изтече срокът на действие на делегирания акт, приет съгласно параграф 6, буква б), Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Към този доклад може да бъде приложено законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с цел прехвърляне на съответната трета страна от приложение II в приложение I.
8. Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 7, тя може да удължи срока на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6, буква а) от настоящия член, за срок не по-дълъг от 12 месеца. Решението за удължаване на срока на действие на акта за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2.

Член 9

1. До 10 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за реципрочност, предвиден в член 7 и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението в съответствие с обикновената законодателна процедура.
2. До 29 март 2021 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за спиране, предвиден в член 8, и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението в съответствие с обикновената законодателна процедура.

Член 10

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, буква е), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 8, параграф 6, буква б), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 28 март 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
4. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, буква е) и в член 8, параграф 6, буква б), може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
5. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междуетноститутуционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
6. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

7. Делегиран акт, приет съгласно член 7, буква е), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.
8. Делегиран акт, приет съгласно член 8, параграф 6, буква б), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения.

Член 11

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 12

1. Държавите членки уведомяват останалите държави членки и Комисията относно мерките, които са предприели съгласно член 6 в срок от пет работни дни от приемането на тези мерки.
2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 13

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, документи за пътуване и документи за самоличност, издавани от техните власти.

Член 14

Регламент (ЕО) № 539/2001 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

Член 15

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на третите страни,
чиито граждани трябва да притежават виза
при преминаването на външните граници на държавите членки

1. ДЪРЖАВИ

Афганистан

Армения

Ангола

Азербайджан

Бангладеш

Буркина Фасо

Бахрейн

Бурунди

Бенин

Боливия

Бутан

Ботсуана

Беларус

Белиз

Демократична република Конго

Централноафриканска република

Конго

Кот д'Ивоар

Камерун

Китай

Куба

Кабо Верде

Джибути

Доминиканска република

Алжир

Еквадор

Египет

Еритрея

Етиопия

Фиджи

Габон

Гана

Гамбия

Гвинея

Екваториална Гвинея

Гвинея Бисау

Гвиана

Хаити

Индонезия

Индия

Ирак

Иран

Ямайка

Йордания

Кения

Киргизстан

Камбоджа

Коморски острови

Северна Корея

Кувейт

Казахстан

Лаос

Ливан

Шри Ланка

Либерия

Лесото

Либия

Мароко

Мадагаскар

Мали

Мианмар/Бирма

Монголия

Мавритания

Малдивски острови

Малави

Мозамбик

Намибия

Нигер

Нигерия

Непал

Оман

Папуа-Нова Гвинея

Филиппины

Пакистан

Катар

Россия

Руанда

Саудитска Арабия

Судан

Сиера Леоне

Сенегал

Сомалия

Суринам

Южен Судан

Сао Томе и Принсипи

Сирия

Свазиленд

Чад

Того

Тайланд

Таджикистан

Туркменистан

Тунис

Турция

Танзания

Уганда

Узбекистан

Виетнам

Йемен

Южна Африка

Замбия

Зимбабве

2. ОБРАЗУВАНИЯ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА
ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

- Косово, както е определено с Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на
Организацията на обединените нации от 10 юни 1999 г.
 - Палестинска власт
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на третите страни, чиито граждани са освободени
от изискването да притежават виза
при преминаване на външните граници
на държавите членки при престой от не повече от 90 дни
в рамките на всеки 180-дневен престой

1. ДЪРЖАВИ

бивша югославска република Македония¹

Андора

Обединени арабски емирства²

Антигуа и Барбуда

Албания¹

Аржентина

Австралия

Босна и Херцеговина¹

Барбадос

Бруней

Бразилия

¹ Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

² Освобождаването от изискването за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискване за визи, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

Бахамски острови

Канада

Чили

Колумбия

Коста Рика

Доминика¹

Микронезия¹

Гренада¹

Грузия²

Гватемала

Хундурас

Израел

Япония

Кирибати¹

¹ Освобождаването от изискване за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

² Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти, издадени от Грузия в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

Сейнт Китс и Невис

Южна Корея

Сейнт Лусия¹

Монако

Молдова²

Черна гора³

Маршалови острови¹

Мавриций

Мексико

Малайзия

Никарагуа

Науру¹

Нова Зеландия

¹ Освобождаването от изискване за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискване за визи, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

² Освобождаването от изискването за притежаване на виза е ограничено до притежателите на биометрични паспорти, издадени от Молдова в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

³ Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

Панама

Перу¹

Палау¹

Парагвай

Сърбия (с изключение на притежателите на сръбски паспорти, издадени от сръбския координационен отдел (на сръбски: *Koordinaciona uprava*)²

Соломонови острови

Сейшелски острови

Сингапур

Сан Марино

Ел Салвадор

Източен Тимор¹

Тонга¹

Тринидад и Тобаго

Тувалу¹

¹ Освобождаването от изискване за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискване за визи, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

² Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

Украйна¹

Съединени американски щати

Уругвай

Светия престол

Сейнт Винсът и Гренадини²

Венецуела

Вануату²

Самоа

2. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ (САР) НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Хонконг САР³

Макао САР⁴

¹ Премахването на визите се прилага само за притежателите на биометрични паспорти, издадени от Украйна в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

² Освобождаването от изискване за виза ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискване за визи, което предстои да бъде сключено с Европейския съюз.

³ Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо притежателя на паспорт от „Специален административен район Хонконг“ („Hong Kong Special Administrative Region“).

⁴ Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо титуляри на паспорт от „Специален административен район Макао“ („Região Administrativa Especial de Macau“).

3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА НЕ
СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И
СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ

Британски граждани (отвъдморски територии)

Граждани на Британски отвъдморски територии (BOTC)

Британски отвъдморски граждани (BOC)

Британски защитени лица (BPP)

Британски поданици (BS)

4. ОБРАЗУВАНИЯ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА
ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Тайван¹

¹ Освобождаването от изискването за виза се прилага само за притежатели на паспорти, издадени от Тайван, които съдържат номер на лична карта.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Отмененият регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета
(ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 2414/2001 на Съвета
(ОВ L 327, 12.12.2001 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 453/2003 на Съвета
(ОВ L 69, 13.3.2003 г., стр. 10)

Акт за присъединяване от 2003 г., Приложение II,
точка 18, параграф Б

Регламент (ЕО) № 851/2005 на Съвета
(ОВ L 141, 4.6.2005 г., стр. 3)

Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета
(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1)

Единствено единадесето тире
от член 1, параграф 1 по
отношение на Регламент
(ЕО) № 539/2001, и
точка 11(Б)(3) от
приложението

Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета
(ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 23)

Регламент (ЕО) № 1244/2009 на Съвета
(ОВ L 336, 18.12.2009 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 1091/2010
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 1211/2010
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 339, 22.12.2010 г., стр. 6)

Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета
(ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1)

Единствено от член 1,
параграф 1, буква к),
четвърто тире, и точка
13(Б)(2) от приложението

Регламент (ЕС) № 610/2013
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 1289/2013
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 74)

Регламент (ЕС) № 259/2014
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 105, 8.4.2014 г., стр. 9)

Регламент (ЕС) № 509/2014
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 149, 20.5.2014 г., стр. 67)

Регламент (ЕС) 2017/371
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 61, 8.3.2017 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) 2017/372
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 61, 8.3.2017 г., стр. 7)

Регламент (ЕС) 2017/850
на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 133, 22.5.2017 г., стр. 1)

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на Съответствието

Регламент (ЕО) № 539/2001	Настоящият регламент
Член -1	Член 1
Член 1, параграф 1, първа алинея	Член 3, параграф 1
Член 1, параграф 1, втора алинея	Член 3, параграф 2
Член 1, параграф 2, първа алинея	Член 4, параграф 1
Член 1, параграф 2, втора алинея, уводни думи	Член 4, параграф 2, уводни думи
Член 1, параграф 2, втора алинея, първо тире	Член 4, параграф 2, буква а)
Член 1, параграф 2, втора алинея, второ тире	Член 4, параграф 2, буква б)
Член 1, параграф 2, втора алинея, трето тире	Член 4, параграф 2, буква в)
Член 1, параграф 3	Член 5
Член 1, параграф 4	Член 7
Член 1а, параграфи 1 и 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 1а, параграф 2а	Член 8, параграф 3
Член 1а, параграф 2б	Член 8, параграф 4
Член 1а, параграф 3	Член 8, параграф 5
Член 1а, параграф 4	Член 8, параграф 6
Член 1а, параграф 5	Член 8, параграф 7
Член 1а, параграф 6	Член 8, параграф 8
Член 1б	Член 9, параграф 1
Член 1в	Член 9, параграф 2
Член 2	Член 2

Регламент (ЕО) № 539/2001	Настоящият регламент
Член 4	Член 6
Член 4а	Член 11
Член 4б, параграфи 1 и 2	Член 10, параграфи 1 и 2
Член 4б, параграф 2а	Член 10, параграф 3
Член 4б, параграф 3	Член 10, параграф 4
Член 4б, параграф 3а)	Член 10, параграф 5
Член 4б, параграф 4	Член 10, параграф 6
Член 4б, параграф 5	Член 10, параграф 7
Член 4б, параграф 6	Член 10, параграф 8
Член 5	Член 12
Член 6	Член 13
Член 7	Член 14
Член 8	Член 15
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
—	Приложение III
—	Приложение IV